

Sygn. akt III Ca 918/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SSO Anna Hajda

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt I C 1106/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 600 złotych (sześćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 918/16

UZASADNIENIE

Powód P. G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanej kosztami postępowania w wysokości 651,20 złotych.

Jako podstawę roszczenia wskazano Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 16 kwietnia 2015 roku, w sprawie o sygn. akt I Nc 2452/15, Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła, że powód nie wykazał posiadania ważnej rezerwacji i stawienia się do odprawy. Pozwana zakwestionowała także prawo powoda do żądania odsetek, bowiem przepisy powołanego w pozwie rozporządzenia nie mają zapisu określającego prawo żądania odsetek. Podniosła także, że opóźnienia lotów w okresie przelomu sierpnia i września były spowodowane warunkami atmosferycznymi a to gęstą mgłą panującą na lotnisku w P..

Wyrokiem z dnia 2 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 651,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawą tej treści rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy.

Małoletniego powoda P. G. łączyła umowa zawarta przez jego ojca M. G. z touroperatorem (...) Spółką Akcyjną o imprezę turystyczną, której elementem był także transport lotem czarterowym z lotniska K. P. do H. na K. oraz lot powrotny z H. do K., który miał się odbyć dnia 1 września 2014 roku. Powód nie przedstawił karty pokładowej na dowód faktycznego stawienia się do odprawy i odbycia lotu.

Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku, powód działający przez pełnomocnika, zwrócił się do pozwanej z żądaniem zapłaty odszkodowania za opóźnienie lotu nr P7 8310 z dnia 1 września 2013 roku.

Przedstawione przez pozwaną raporty statystyczne lotów wskazują, że lot nr (...) 8310 odbył się w dniu 31 sierpnia 2014 roku z H. do K..

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, że podstawą prawną roszczenia powoda są przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów. W artykule 7 Rozporządzenie przewiduje prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia lotu w wysokości 400 Euro dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów, niezależnie od uprawnień przyznanych w art. 6 powołanego aktu prawnego. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 października 2012 roku wydany w sprawie C-581/10 stanowi, że wykładni art. 5-7 Rozporządzenia nr 261/2004 ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, należy dokonywać w ten sposób, że pasażerom opóźnionych lotów przysługuje prawo do odszkodowania na mocy tego rozporządzenia w sytuacji, gdy z powodu tych lotów ponoszą oni stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli gdy docierają do swojego miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu, z czym niewątpliwie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów lotów odwołanych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2014 roku wydany w sprawie OSK 1971/12). Powołane przepisy mają także zastosowanie do pasażerów, których lot stanowi część imprezy turystycznej (art. 8 ust. 2 powołanego Rozporządzenia).

W ocenie Sądu Rejonowego powód nie wykazał, że stawił się do odprawy i odbył lot, bowiem nie złożył karty pokładowej. Nie wykonał w ten sposób podstawowego obowiązku wykazania, że spełnił warunki przyznania mu odszkodowania w oparciu o powołane przepisy.

Dlatego roszczenie zostało oddalone, a o kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 kpc.

Z wyżej wskazanym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego polegające na: - błędnej wykładni art. 3 kpc w zw. z art. 227 kpc oraz art. 6 kc poprzez błędną kwalifikację dołączonego dowodu, gdyż z umowy wynikała okoliczność daty lotu w dniu 1 września 2014 roku, podczas gdy Sąd przyjął datę 31 sierpnia 2014 dla lotu P7 8310, w sytuacji gdy strona powodowa poddała w wątpliwość praktykę numeracji rejsów. Trudno bowiem by powód ponosił odpowiedzialność za praktyki jakie stosują biura podróży oraz przewoźnicy lotniczy w zakresie zmiany danych zawartych w pierwotnych rezerwacjach; - nie zastosowaniu art. 328 § 2 kpc poprzez nie wskazanie przez Sąd w treści uzasadnienia podstaw faktycznych rozstrzygnięcia oraz wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa w zakresie w jakim Sąd I instancji nie odniósł się merytorycznie do treści podnoszonych przez powoda zarzutów, wskazując na podstawę oddalenia powództwa brak dowodu na stawienie się do odprawy, podczas gdy rozporządzenie w żadnym

punkcie nie przewiduje obowiązku przedstawienia dowodu na odbycie odprawy oraz fakt błędnego przyjęcia daty lotu P7 8310 w dniu 31 sierpnia 2014 roku podczas gdy powód dochodził odszkodowania za lot z dnia 1 września 2014 roku.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kwoty 400 euro wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje wraz z opłatą 17,00 złotych uiszczoną tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Jako ewentualny zawarto w apelacji wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazane sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego, w tym kosztach zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W apelacji zawarto wniosek o przeprowadzenie dowodu z kopii vouchera wystawionego na ojca powoda. Dowód ten wnioskowany był na potwierdzenie praktyki zmiany numerów rezerwacji i zmiany numerów lotu.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie mogła odnieść spodziewanego skutku wobec trafności zaskarżonego orzeczenia. Podzielić należy argumentację zaprezentowaną w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, iż strona powodowa nie sprostowała obowiązkowi udowodnienia, iż powód podróżował opóźnionym lotem, co skutkowało by uprawnieniem do otrzymania odszkodowania przewidzianego w przywoływanych przepisach Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku. W ocenie Sądu Okręgowego – w sytuacji gdy pozwana konsekwentnie kwestionowała powyższą okoliczność – rolą powoda było przede wszystkim wykazanie faktu odbycia opóźnionego lotu. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oczywiście okoliczność powyższa mogłaby być wykazywana wszelkimi środkami dowodowymi, lecz w niniejszym postępowaniu – na wyżej wskazaną okoliczność - powód nie zaferował jakichkolwiek dowodów. W tym kontekście bez znaczenia pozostaje prawidłowość ustalonej przez Sąd Rejonowy daty wylotu i numeru lotu. Podkreślenia raz jeszcze wymaga, że powód w ogóle nie udowodnił, iż był pasażerem opóźnionego lotu, co rodziłoby po jego stronie roszczenie odszkodowawcze w oparciu o przywołaną podstawę prawną. Dlatego podniesiony w apelacji zarzut naruszenia dyspozycji art. 3 kpc w zw z art. 227 tego kodeksu i art. 6 kc uznać należy za całkowicie chybiony. Także drugi z zarzutów apelacyjnych nie mógł odnieść skutku. W tym miejscu zaznaczyć należy, że zarzut naruszenia dyspozycji art. 328 § 2 kpc może doprowadzić do korekty zaskarżonego orzeczenia wyłącznie w sytuacji gdy pisemne motywy zaskarżonego rozstrzygnięcia są tego rodzaju, że nie pozwalają na dokonanie kontroli instancyjnej, gdyż nie jest możliwe prześledzenie toku rozumowania i motywacji, którą kierował się sąd I instancji wydając zaskarżone rozstrzygnięcie. W rozpatrywanej sprawie z pewnością nie mamy do czynienia z taką sytuacją. Sąd Rejonowy wskazał fakty, które uznał za udowodnione, a następnie jednoznacznie wskazał przyczynę dla której powództwo zostało oddalone. W tej sytuacji brak podstaw do dokonania korekty zaskarżonego orzeczenia w oparciu o wyżej wskazany zarzut apelacyjny.

Zawarty w apelacji wniosek dowodowy podlegał oddaleniu, stosownie do dyspozycji art. 381 kpc. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy wniosek dowodowy tej treści mógł być zgłoszony w postępowaniu przed Sądem I instancji, a skarżący nie wskazał uzasadnionych przyczyn, dla których wniosku takiego nie zgłosił w tym postępowaniu.

Reasumując powyższe, apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu, stosownie do dyspozycji art. 385 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na zasadzie art. 98 kpc oraz § 2 pkt 3 w zw z § 10 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.)

SSO Anna Hajda